

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. M.-B.
przeciwko Uniwersyteckiemu Szpitalowi Dziecięcemu w K.
z udziałem interwenienta ubocznego Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji
Warta S.A. z siedzibą w W.
o zapłatę, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 czerwca 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 22 września 2010 r.,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. odmawia przyznania radcy prawnemu W. C. od Skarbu Państwa wynagrodzenia za udzielenie powódce z urzędu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. W tej sprawie skarżący wskazał na trzy podstawy skargi kasacyjnej: naruszenie art. 217 k.p.c., które miało polegać na pominięciu istotnych dla sprawy okoliczności i zaniechaniu przeprowadzenia co do nich postępowania dowodowego, naruszenie art. 233 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz naruszenie art. 6 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. i art. 444 oraz 445 k.c. przez przyjęcie, że powódka nie wykazała spełnienia w stanie faktycznym sprawy przesłanek bezprawności, winy i związku przyczynowego. Wszystkie te podstawy w sposób jednoznaczny kwestionują albo ustalenie przez Sąd stanu faktycznego, albo dokonaną ocenę dowodów.

Sąd Najwyższy wyjaśnił w postanowieniu z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97 (OSNC 1999, nr 10, poz. 178), że kasacja wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, niezawierająca przytoczenia podstaw kasacyjnych lub ich uzasadnienia, nie jest „udzieleniem pomocy prawnej” w rozumieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Nr 154, poz. 1013 ze zm.), za którą koszty ponosi Skarb Państwa. *Ratio legis* ustanowionego przymusu adwokacko-radcowskiego do wnoszenia kasacji (obecnie skargi kasacyjnej) ma na celu zapewnienie temu środkowi odwoławczemu odpowiedniego poziomu. Stanowisko to w późniejszym orzecznictwie odnoszone jest odpowiednio do wniesienia przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu niedopuszczalnej skargi kasacyjnej.

Z przedstawionych powodów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 398³ § 3 oraz art. 398⁷ § 1 k.p.c.